

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/68/2012
Identifikačné číslo spisu:	1512010037
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1512010037.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na verejnom zasadnutí 29. januára 2013 v Bratislave o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podanom v trestnej veci proti obvinenému ml. G. I., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 T 6/2012, proti právoplatnému trestnému rozkazu z 9. februára 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por., takto

rozhodol:

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 9. februára 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, právoplatným 11. apríla 2012 bol výrokom o uložení súhrnného trestu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

porušený zákon

v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák. v prospech obvineného ml. G. I..

Tento právoplatný trestný rozkaz v spojení s opravným uznesením zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, sa zrušuje vo výroku o treste.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Bratislava V sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 9. februára 2012, sp. zn. 2 T 6/2012 v spojení s opravným uznesením tohto súdu zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2012 bol obvinený ml. G. I. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. marca 2010 v čase od 16,20 hod. do 16,30 hod. v Bratislave na Panónskej ceste č. 16/A v OC Carrefour Slovensko odcudzil 1 ks plyšovú hračku v hodnote 7,89 Eur a 1 ks 0,7 l fľašu zn. Kopaničiarska Slivka tým spôsobom, že bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, kde bol zadržaný pracovníkom bezpečnostnej služby, tovar bol nepoškodený vrátený do predajne, v prípade odcudzenia tovaru by vznikla škoda poškodenej spoločnosti Carrefour Slovensko Retail Value Stores, a.s. so sídlom Panónska cesta č. 16/A Bratislava škoda krádežou vo výške 13,78 Eur, a tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bol dňa 27.07.2009 Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava V, Obvodného oddelenia Policajného zboru Petržalka-juh uložená bloková pokuta pod číslom AB 174056 vo výške 15.- Eur za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 576/2010 Z.z. podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému výkon tohto trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste v právoplatnom trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V zo 4. augusta 2010, sp. zn. 3 T 58/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti citovanému právoplatnému trestnému rozkazu z 9. februára 2012 podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet podpredsedu Okresného súdu Bratislava V dovolanie v neprospech obvineného ml. G. I. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúceho, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa názoru dovolateľa je uplatnený dovolací dôvod naplnený v jeho druhej alternatíve (nesprávna aplikácia iného hmotnoprávneho ustanovenia) tým, že pri ukladaní súhrnného trestu došlo k porušeniu zákona v prospech obvineného ml. G. I. v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 4. augusta 2010, sp. zn. 3 T 58/2010, bol síce obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, ovšem ku dňu vydania (9. februára 2012) resp. doručenia teraz dovolaním napadnutého trestného rozkazu obvinenému (16. februára 2012), uznesením Okresného súdu Bratislava V z 29. novembra 2011, sp. zn. 3 T 58/2010, právoplatným v ten istý deň, bolo rozhodnuté, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace vykoná so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ku dňu vydania trestného rozkazu vo veci obvineného ml. G. I., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 T 6/2012, bol teda obvinenému uložený vo veci 3 T 58/2010 tohto istého súdu nepodmiennečný trest odňatia slobody. Pretože podmiennečný trest odňatia slobody možno považovať za miernejší trest v porovnaní s nepodmiennečným trestom odňatia slobody, ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. bránilo vo veci 2 T 6/2012 uloženie súhrnného trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a pri správnom použití zákona mal byť obvinenému uložený súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov minister spravodlivosti Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 9. februára 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo 14. marca 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, bol vo výroku o treste porušený zákon v ustanovení § 119 ods. 1 Tr. zák. v prospech obvineného ml. G. I., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý trestný rozkaz v

spojení s opravným uznesením zrušil vo výroku o treste, zároveň aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť trestného rozkazu obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava V prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že napadnutým trestným rozkazom nedošlo k porušeniu § 42 ods. 2 Tr. zák., pretože samotná skutočnosť, že došlo k nariadeniu predchádzajúceho podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody ešte predtým ako bol uložený súhrnný trest neznamená, že obvinenému bol predchádzajúcim rozsudkom uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody. V posudzovanej veci uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 29. novembra 2011, sp. zn. 3 T 58/2010, o nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu je nepochybné len uznesením obsahovo nadväzujúcim na trestný rozkaz a nemožno ho zamieňať s ním samotným (s rozhodnutím o uložení trestu). Spomenuté uznesenie preto bolo správne zrušené zároveň so zrušením výroku o treste trestného rozkazu vo veci 3 T 58/2010. Generálny prokurátor ďalej uviedol, že obvinený pri ukladaní súhrnného trestu musí byť zásadne v rovnakej situácii ako pri ukladaní úhrnného trestu. Pokiaľ by súd v predmetnej trestnej veci rozhodoval o obidvoch zbiehajúcich sa trestných činoch obvineného naraz v jednom konaní, určite by mu neuložil nepodmiennečný trest odňatia slobody, pretože neboli na to splnené zákonné podmienky.

Podľa názoru generálneho prokurátora k porušeniu zákona došlo iným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, a to uznesením z 27. apríla 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, ktorým bolo v rozpore s ustanovením § 50 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté o započítaní skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia do skúšobnej doby určenej pri uložení súhrnného trestu vo veci 2 T 6/2012. Keďže uvedené uznesenie dovolaním napadnuté nebolo a právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 9. februára 2012, sp. zn. 2 T 6/2012, zákon porušený nebol, generálny prokurátor navrhol dovolanie ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Zástupca generálneho prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa celkom nestotožňuje s podaným písomným vyjadrením s tým, že rozhodnutie ponecháva na uváženie dovolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., oprávneným subjektom uvedeným v § 369 ods. 1 Tr. por. s obsahovými náležitosťami v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a tiež to, že sú dané dôvody dovolania. V nadväznosti na toto zistenie určil termín verejného zasadnutia na ktorom podľa § 384 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého trestného rozkazu, proti ktorému minister spravodlivosti podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, súvisiaceho s preskúmaným výrokom napadnutého rozhodnutia so zameraním na uplatnený dovolací dôvod a zistil, že výrok o súhrnom treste odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu bol porušený zákon v prospech obvineného ml. G. I. v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák., ktoré bolo nesprávne samosudkyňou prvostupňového súdu aplikované a nie v ustanovení § 119 ods. 1 Tr. zák., na ktoré poukazuje dovolateľ. Uvedený rozdielny záver dovolacieho súdu však nič nemení na správnosti názoru ministra spravodlivosti, že pôvodne podmiennečný trest odňatia slobody uložený obvinenému vo veci Okresného súdu Bratislava V, 3 T 58/2010, bolo treba v čase ukladania súhrnného trestu odňatia slobody vo veci 2 T 6/2012 považovať za nepodmiennečný trest odňatia slobody so zreteľom na právoplatné uznesenie vo veci 3 T 58/2010 z 29. novembra 2011, ktorým bolo vyslovené, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace vykoná so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Ostatne citované uznesenie nie je len rozhodnutím obsahovo nadväzujúcim na výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 4. augusta 2010, sp. zn. 3 T 58/2010, ako sa mylne domnieva generálny prokurátor v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu, ale tvorí súčasť výroku o treste pôvodného rozhodnutia. Podmiennečné odsúdenie nie je osobitným druhom trestu. Predstavuje iba modalitu trestu odňatia slobody, ktorého výkon zatiaľ nie je realizovaný a ku ktorému za splnenia zákonom stanovených podmienok nemusí dôjsť. Pokiaľ súd rozhodne, že obvinený sa v skúšobnej dobe

neosvedčil, zároveň s rozhodnutím, že trest odňatia slobody sa vykoná, rozhodne aj o spôsobe výkonu tohto trestu. Ide o výrok, ktorý je v rozsudku spojený s rozhodovaním o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý trest bez tohto súvisiaceho výroku by nebol vykonateľný.

Rozhodovanie o ukladaní súhrnného trestu nie je v súvislosti so zmenou právne významných okolností retrospektívne pri posúdení, či predchádzajúce odsúdenie právne existuje (§ 42 ods. 3 Tr. zák.) a vzhľadom na právnu povahu trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu (ktorý nie je podmienečným odsúdením) ani nemôže byť pri posúdení písomnosti predchádzajúceho odsúdenia (§ 42 ods. 2 veta druhá Tr. zák.) v otázke podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Pri ukladaní súhrnného trestu sa trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom posudzuje podľa právneho stavu tohto trestu v čase aktuálneho rozhodovania.

Ak došlo k nariadeniu nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého skorším rozsudkom podľa § 50 ods. 4 alebo § 52 ods. 1 Tr. zák. predtým ako bol uložený súhrnný trest, považuje sa tento trest za nepodmienečný. Z tohto vyplýva, že ak súd neupustí od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Tr. zák.) uloží v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 veta druhá Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu vyšší súhrnný trest odňatia slobody ako trest uložený skorším rozsudkom a jeho výkon podmienečne neodloží podľa § 49, § 50 Tr. zák. prípadne podľa § 51, § 52 Tr. zák.

Uvedené závery nijako nespochybňujú to, že obvinený má byť pri ukladaní súhrnného trestu zásadne v rovnakom postavení ako pri ukladaní úhrnného trestu. V posudzovanej veci to znamená, že obvinený by v dôsledku spáchania nového úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe musel vykonať nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu mal byť v predmetnej veci uložený ako súhrnný pri správnej aplikácii zákona.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vo výroku tohto rozsudku uvedené porušenie zákona v prospech obvineného ml. G. I., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý trestný rozkaz v chybnej časti zrušil, zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť napadnutého rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava V prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru (§ 391 ods. 1 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.